

Robert Surcouf

Hozzájadt: Cselle Miklós

2014. szeptember 26. Péntek 11:10

Utolsó frissítés 2014. szeptember 26. Péntek 20:57

Egy kevésbé ismert francia tengerész a napóleoni időkben: Robert Surcouf

Robert Surcouf (1773. december 12. – 1827. július 8.) francia rabszolgakereskedő és corsaire (privateer) volt, aki az Indiai Óceánon tevékenykedett 1789 és 1801, valamint 1807 és 1808 között. Ezen idő alatt több mint 40 hajóval megalapozva vagyona, amit hajótulajdonosként és kereskedőként a korszakban továbbfejlesztett.

Surcouf matrózsként, majd tisztként kezdte a pályafutását az Aurore, a Courrier de l'Afrique és a Navigateur rabszolgahajón. Először a hajóskapitányi rangot, és mikor 1793-ban a Nemzeti Konvent betiltotta a rabszolgakereskedelmet, a Créole nevű hajó kapitányaként kezdett dolgozni. Később az örmillie kapitánya lett, ezzel hajóval kezdte corsaire pályafutását - annak ellenére, hogy akkor még nem rendelkezett megbízólevéllel. Leginkább brit hajókat támadott meg és ejtett zsákmányul, hárssal a Triton nevű angol-kelet-indiai kereskedőhajó (East Indiaman) elfogása. Ezután visszatért Isle de France-ra (Mauritius), ahol a zsákmányolt hajókat a kormányzó lefoglaltatta. Ekkor visszatért Franciaországba, ahol sikerült kifizettetnie a kormányzóval a zsákmányt egy rabszóló.

Visszatérve az Indiai Óceánra, Surcouf a Clarisse és a Confiance hajón parancsnokolt, ezekkel fosztogatta a brit, amerikai és portugál kereskedőket. Ezen időszakban hárssal a Kent nevű angol-kelet-indiai (East Indiaman) kereskedőhajó elfogása 1800. október 7-én. Ásra visszatért Franciaországba, ahol kitüntették a Becsületrenddel (Legion d'Honneur), ezután letelepedett mint hajótulajdonos.

Surcouf még tett egy rövid észak-amerikai expedíciót az Indiai Óceánra a megrendelt gyártott Revenant kapitányként, visszatért Franciaországba. Itt corsaire hajókat és kereskedőhajókat építtetett és szerelt fel. Ezek a corsaire hajók sikeresen beszeresék a kincstárakat tettek az Indiai Óceánra, viszont katasztrófálisan tevékenykedtek az Angol csatornában (Manche csatorna). Egyetlen kivétel ez alól a Renard kápezett, amelyik 1812. szeptember 9-én legyőzte a HMS Alpheat. A Bourbon-restauráció után Surcouf halász és kereskedő expedíciót szervezett Terre-Neuve (Ásfoundland) kincstáraként és hatalmas vagyont szerzett. 1827-ben hunyt el, Saint-Malo temetőjében helyezték nyugalomra.

Ifjúsága

Robert Surcouf 1773. december 12-én született Saint-Malo-ban, hajótulajdonos családban. Apja, Charles-Ange Surcouf de Boisgris annak a Robert Surcouf de Maisonneuve-nek volt az unokája, aki az Aimable corsaire hajó parancsnoka volt XIV. Lajos alatt. Anyai ágon Robert távoli rokona volt René Duguay-Trouin-nek (egy másik, máltatlanul elfeledett nagy francia tengerésznek). Mikor a szülői elköltözték a Dinan-i papneveldébe, megszállt és tizenhárom évesen elszegődött a Héron nevű kereskedőhajóra, amelyik Saint-Malo és Cadix között bonyolított forgalmat.

1789. március 3-án kintentesként jelentkezett az Aurore rabszolgahajóra, amelyik Tardivet kapitány parancsnoksága alatt az Indiai Óceánra indult. Pondicherry-nél csapatokat hajóztak be Isle de France céljára. Később rabszolgák után indulva a Jérémy-nél foka felé, az Aurore elhagyta a Mozambiki csatornában, 400 lelincolt fekete rabszolgával a hajófenékekben. Tardivet kapitány 1790. októberben kibővelte a portugál San Anoiné-t Port-Louis felé, de az időjárás Szumátrába kényszerítette őket, így csak 1790 végén jutottak Port-Louisba, mégpedig Pondicherry fegyarmatán át. Surcouf-ot tisztként besorozták a Courrier de l'Afrique nevű rabszolgahajóra, amely Mozambikba szállításra indulni Garnier kapitány parancsnoksága alatt, Tardivet kapitány azonban átvette a fiatal tisztet hadnagynak a hajójára, a Revanche-ra. Ezen a hajón Surcouf több utazást tett Madagaszkár kincstáraként.

Ezen után Surcouf-ot besorozták kormányosnak a Francia Királyi Flotta 20. zászlós Bienvenue nevű flut (flute, fleute), Haumont tengerész hadnagy parancsnoksága alá. 1792. január 2-án érkeztek meg Lorient-be, ahol szembesültek a később a Francia Forradalomhoz vezető politikai változásokkal.

Hat hónap után Surcouf hadnagyként szegődött a Navigateur rabszolgahajóra, Lejoliff kapitány alá. 1792. augusztus 27-én indultak Mozambikba, onnan pedig Isle de France-ra, ahol megérkezésükkor értesültek a Francia Forradalmi háború (1792-1802, az Első Francia Kétfélszáz év háborúja a királyi monarchia szétválásával, lezárja az An i bóké, folytatása a Napóleoni háború 1803-1815) kitörtéséről. A 40 éves Cybele fregatt felzetén zászlószt a francia flotta 1794. október 22-i akciójában, mikor sikeresen ártárták Isle de France brit blokádját, elkergették a brit hadihajókat, néhány napon belül lehetőséget a szabad hajózást és ezáltal elkerülvén a fenyegetés ellenében ekkor esett át a zkeresztségen.

Megszerezvén a kapitányi rangot, Surcouf átvette a 4 zászlós Créole rabszolgakereskedő brigg parancsnokságát. 1794. július 3-án hagyta el Isle de France kikötését Afrika és Madagaszkár irányában, ahol folytatta a rabszolgakereskedés annak ellenére, hogy a Nemzeti Konvent és az Ile Bourbon (Réunion) szigeti Kormányzó is egyértelműen megtiltotta azt. Visszatérőse után a Kétfélszáz év Bizottság Bizottmány 1/4 gnyűkei átvizsgálják a hajó, rabszolgakereskedésre utaló jeleket keresve, de Surcouf idejében eladta a rabszolgákat, így nem találtak semmit.

Az örmillie őtja és a Triton elfogása

1795 tavaszán Surcouf átvette a Malroux és Levaillant által felszerelt 180 tonnás 4 zászlós Modeste corsaire szónor parancsnokságát, 32 fős legénységgel, amelyet átnevezett örmillie-nek. Malartic gyvívát megtagadta a corsaire megbízólevél kiállítását és parancsot adott Surcouf-nak, hogy a Seychelle szigetéről hozzon teknősbékeket a lelemként Isle de France-ra.

Az 1795. szeptember 3.-án hagyta el a kikötőt egy észcongói navigációs birtokában, ami felhatalmazta az angoloktól, de nem engedélyezte a szájkormányozást. A Sainte Anne szigeteken közt nagymértékű brit hajás vette át a vezést, de azonnal a zónák közötti átkelésre került.

Surcouf ekkor elhatározta, hogy a Mergui szigettengerre (archipelagosz) hajászik egy rakomány rizs behajtására. Átkelésben, 1795. december 8.-án a Gangesz deltája elért elfogta corsaire pályafutása első hajásját, a fáruval rakott Penguin-t, amelyet Páru hadnagy parancsnoksága alatt kisszámban legénységgel elküldte Isle de France-ra. A Gangesz deltájában hajászva, 1796. január 19.-én találkozott a Cartier kalauzhajással (pilot ship), amelyik közt kereskedőhajás, a Russel-t és a Sambolasse-t kísért a deltán keresztül. Surcouf megtámadta és elfogta mindhárom hajást, majd áthelyezte az 1795. évi hajásját és a parancsnokságot a Cartier-ra, amelyet átnevezett Hasard-nak. A elfogott kereskedőhajás, amelyek rizset szállítottak, az 1795-vel egyértelműen minimális legénységgel Croizet hadnagy parancsnoksága alatt elküldte Isle de France-ra. A Hasard-on alig 22 fős legénységgel maradt. Január 28.-án azonnal elfogta a 12 fős Diana-t, amelyen 6 000 szék rizset találtak. A kikötőre napon találkoztak a Triton indiaman-nel, amelynek 26 darab 12 fontos fegyvere volt és 150 fős legénységgel hajászott. Surcouf nagy távollétben utána indult, majd kikötőre felismerte a nyomozástól teremt, mégis a támadás és megcsúszás mellett döntött. Brit lobogás alatt kikötőre érkezett a Triton-hoz, kikötőben fellelkesítette 26 emberrel, majd az utolsó pillanatban felvonta a francia lobogást és heves támadást indított. Az ezt követő 45 perces küzdelem során elesett a Triton parancsnoka, Burnycat kapitány, az első tiszt Picket, valamint 10 matróz, további 5 súlyosan megsérült, a többiek pedig megadták magukat (133-an 27-nek!!). Surcouf a foglyokat átküldte a Diana fedélzetére, amelyet aztán 30 000 rópia váltásáig fejében elengedett.

Surcouf a szájkormányolt hajással 1796. március 10.-én tért vissza Isle de France-ra. Mivel az 1795-öt eredetileg inkább kereskedőhajásnak szerelték fel, semmint corsaire hajásnak, a szász szájkormányos hajás (szász szerinti fordítás, angol Prize court, a corsaire-ek által elfoglalt hajás elfogása körülményeinek társaság vagy társaságtelen voltát eldöntő társasági ügy vagy akár egyetlen személynél, pl. a kormányzó) elkobozta a szájkormányt és eladta az állami hasznárra, hajás elfogását társaságnak átadta. Surcouf ekkor visszatért Franciaországba, hogy visszaigényelje a szájkormányos szót. Végül 1797. szeptember 3.-án a kormányzat megadta neki 660 000 frankot, amiből viszont csak 80 000-et kapott közzé.

A Clarisse utazása

Miután 14 hánapot töltött Párizsban, 1798 elején Surcouf átvette a Clarisse corsaire briggs parancsnokságát. Ez egy 14 fős hajás volt, 4 darab 12 fontos és 10 darab 8 fontos fegyverrel, 120 fős legénységgel. 1798. februárban hagyta Paimboeuf-i hajásparatizást, ezáltal egy angol és corsaire megbízást a birtokában. Az Isle de France felé vezető útán a vezést vette egy brit rabszolgahajás, amelyik elmenekült, miután ellátta a Clarisse elárulásának tudását (foremast tops). Köszönve, a járműnységek fokozták a dőre Surcouf elfogott egy brit brigget, amelyik a figyelmeztető írásra megmagyarázt. Erre átküldött egy kis létszámban legénységet Dujardin kapitány parancsnoksága alatt, majd december 5.-én megérkeztek La Réunion-ra.

1799 elején Surcouf elvitorlázott Szumátrára, ahol Susoh kikötőben közt 20 fős kereskedőhajást találta amint a borsot rakodtak. A Clarisse a kikötőben horgonyzott le és társaság nyitott, miután Surcouf elküldte a közt, Nicolas-t 20 emberrel csákokon, hogy keréke meg a nagyobb hajás és támadja meg, még a Clarisse-szal a másik oldalán támadott. A közt oldalán egyszerre megtámadott hajás legénységgel 30 perces küzdelem után megadta magát. A másik hajás elvágta a horgonykötőket és menekült prázá, de a csákok lerohanták és ellenállás nélkül elfoglalták, mivel a legénységüknek legnagyobb része a parton volt. Surcouf júniusban tért vissza Isle de France-ra a szájkormányossal.

A Clarisse augusztus 16.-án futott ki Isle de France-ról La Réunion felé, Malartic gyűvívá jelentéseit vitte a kormányzóknak. Innen javára hajászott vizet, ahová szeptember 27.-én érkezett meg. Október 1.-én elfogott egy kereskedőhajást, amelyet Fonroc hadnagy parancsnoksága alatt elküldte Isle de France-ra; november 4.-én elfogta a portugál Nostra Signora de la Conception-t, amely 116 000 piastert szállított; 6.-án elfogott egy brit szászállást; 11.-én pedig a 20 fős Auspicious-t, amelynek a fedélzetén 1 032 580 frank értékű rakományt szájkormányoltak. December 10.-én Mergui felé indult a lelemért és hogy a foglyokat szabadon eressze. Átkelésben találkozott a francia Malartic corsaire hajással, amelyen Jean Dutertre parancsnokolt. Nem sokkal ezután a közt hajás belefutott a 38 fős HMS Sybille fregattba, amely a vezést vette a franciáknak. Surcoufnak egy sikerült megcsúsznia, hogy kidobott a hajásból nyolc fegyver és egy felszerelési tárgyat.

1800. január 1.-én a Clarisse elfogott egy nagy kereskedőhajást, a brit James-t, ami rizzsel volt megrakva. Január 3.-án észleltek közt amerikai 16 karrandos hajást, amelyek csatasorban haladtak. Bár a Clarisse-ről nagyon híjnyozott az a kidobott nyolc fegyver, Surcouf mégis harcra szánt. Megcsúszás után a hajtul haladás Louisa-t, kikötőben folyamatosan látta a másik hajást, a Mercury-t, amelyik megprázá a Louisa segétségre. Nicolas Surcouf vezetésével a 30 fős támadás csapatát a Louisa fedélzetére, kikötőben a Mercury elmenekült. A Clarisse nem tudta a vezést bevenni mert az átkelési munka során letört az orrboca. Az elfoglalt Louisa kapitányi tisztot Nicolas Surcouf kapta meg.

A javítások elvégzése után a Clarisse folytatta útját, melynek során még elfogta a Catherine, a Haderbux, az Anna Maria, a Nostra Signora de la Cruz, a Louis, a Janna, a Notre Dame de Bon Succés és az Albion nevű hajásokat. 1800. február elején tért vissza Isle de France-ra.

A Confiance útja és a Kent elfogása

Surcouf 1800. májusban vette át a 18 fős gyors briggs, a Bordeaux-i Confiance parancsnokságát. Erre a parancsnoki posztra elért a Dutertre kapitányal egyértelműen pályáztak, a versengésük máj-június közötti Malartic gyűvívánek kellett kibérelnie, az azzal kötve, hogy egy ilyen állászat és egy angol gyűzelem lenne. Ekkor

be matrászak Ambroise Louis Garneray festő, aki kőszámbb Surcouf áletrajzárásja lett (az á' alkotása a lentebb látható Confiante elfogja a Kentet cA-mA± festmény).

1800. Áprilisban a Confiante a Szunda szorosban hajózott, ahol elfogott egy amerikai hajót, ezután elhagyta a szoros, mivel hárek szerint arrafelől járta a fregatt. Ástban a Seychelle szigetek felől elkerült egy brit sorhajó és egy fregattot, majd a Bengálii felől vette az irányt.

Szeptember 19.-án a Confiante elfogta a Kalkuttai Prize-ot, amely táz Ájgyőőő nyolcat a rakterben vitt a stabilitás nvelése végett. A kvetkező napon a Prize 85 emberrel a fedélzetén elindult Isle de France felől, Surcouf pedig Ga felől vette az irányt, ahol elfogott három kisebb hajót.

1800. október 7.-én Kalkutta közelében, Sand Heads eltt a Confiante ásszefutott a 824 (egykoraiak szerint 1200 tonnás, 40 Ájgyőő Kent East Indiaman-nel, amelyen Robert Rivington kapitány parancsnokolt. A Kent fedélzetén tartózkodott a korábban hajózában elpusztult Queen megmentett legénysége, miáltal ásszesen 437 f - ebből 300 tengerész és katoná - volt a hajón (egykoraiak szerint 120 gyalogos sorkatoná is). Surcouf megcsákyázta, a francia corsaire-ek megrohanták a fedélzetet, majd tább mint másfél órácsata után ellenőrszáka alá hajtották a hajót. A britek vesztesége 14 halott, kztől a kapitány, és 44 sebesült volt, má-g francia oldalon 5 halott és 10 sebesült volt. Surcouf egy ára szabad rablást engedélyezett az embereinek, Áim ez alatt a náket a kabinjaiban áriztette, Á-gy áket nem árté semmilyen zaklatás. A foglyok kztől volt Frederick St. John tábornok és a felesége, Arabella Craven. Surcouf a Confiante első tisztjét, Drieux hadnagyot káldte Ájt a Kent-re parancsnoknak 60 fnyi legénységgel, a foglyokat pedig egy pár nappal később megállított kereskedőhajóra szállított Ájt és elengedte. A Confiante és a novemberben érkeztek meg Port-Louis-ba a Rade des Pavillons-hoz. A Kent elfogása áriási szenzációt keltett, a Brit Admirális pedig dá-ját tázzátt ki Surcouf fejére.

Az Isle de France-ra való visszatárs után a Confiante ážen aventurier és felszerelést kapott (a francia tengerészetnél a hajókat nevezték Á-gy, amelyeket háborús időkben kereskedelmi hajókat egyedül, k-sáret nálkáli hajózással szereltek fel, teljes fegyverzettel és maximális legénységgel, Áim Áruval megrakodva, és amelyek a honi kikötőbe tartottak), 89 fás legénységgel, gyarmati Áruval megrakva indult Franciaország felől. Ástkáztben azárt Surcouf mág pájr hajót, melyek kztől jelentás a portugál Ebre, egy 18 darab 12 fontos karronáddal ellátott, 60 fás legénységgel rendelkező hajó, amelyet 10 000 piaszter véjtságdá-j ellenében szabadon bocsájtott, miután kicserélte a fÁjrbocájt Confiante-ával.

A francia partok eltt a Confiante belefutott a brit blokádba és Áldáztá'be vette egy fregatt, amelyet Surcouf-nak Ágy sikerült leráznia, hogy egy há-ján minden Ájgyőőjít, a horgonyokat, a csáknakat, sá't az Ájrbocok náháiny darabjít is tengerbe dobatta. Valószánáleg 1801. Április 13.-án árkedett meg La Rochelle-be.

Franciaországban a tengerészeti miniszter, Truguet megpráájlta Surcouf-ot besorozni altisztnek a flottához, Áim Á' nem volt hajlandó. Hennequin szerint maga Napóleon ájínlotta fel Surcouf-nak a kapitányi rangot és kát fregatt parancsnoksájt, Áim Á' nem akarta elveszteni a cselekvési szabadsájt és nem fogadta el a felajánlott rangot. Napóleon mindazonáltal kántette a ážSabre dá™honneur és-rel (a ážDicsásáög kardja és, az 1799-ben alapított á katonai kántetés-sorozat része, amelyekkel kiemelkedő haditettek végrehajtásájt ismerték el). A ážLegion dá™H (Beccáletrend, a mai napig a legmagasabb francia kántetés) megalap-tása után, mint a ážSabre dá™Honneur és tulajdonosa, automatikusan megkapta azt 1802. május 19.-án.

Saint-Malo-ban, 1801. május 28.-án feleségül vette Marie Blaize-t, aki májr kát Áve volt a menyasszonya, házasságy ideje alatt Ájt gyermek száletett. 1805 kárál, az apásáival kztásten, elkezdett corsaire hajókat felszerelni Saint-Malo-ban, ezek kztől eml-táre málták a Caroline, amely nágy hajót fogott el az Indiai Áceánon Nicolas Surcouf parancsnoksága alatt, a Marsouin, és a Confiante, amely kát hajót zsákmányolt Joseph Potier parancsnoksága alatt.

A Revenant Átja

Á-távényi visszavonult álet után, 1807 elején Surcouf megrendelt egy 18 Ájgyőő corsaire hajót, amihez Á' maga adta me specifikáciákat. A hajó a Revenant nevet kapta. Március 2.-án futott ki Saint-Malo-ból 192 fás legénységgel Bengália felől. Ástkáztben, március 9.-án elfogta a Liverpool-ból nemrég indult, 16 darab 12 fontos Ájgyőővel ellátott Aun brit rabszolgahajót, amelyrál tengerbe dobatta az Ájgyőőkat, eláztatta a puskaopt, tájnkretette náháiny vitorlájjít, majd véjtságdá-j felében elengedte.

Jániusban árkedett meg Isle de France-ra, Áittárvé a brit blokádot, miután Átkáztben mág elfogott náháiny hajót. Á ezután kvetkező Átja során, amely az utolsó volt, Surcouf elfogott 16 brit hajót, részben azárt, mert a brit hajók hajlamosak voltak bevonni a lobogót, amikor rájáltak, hogy ki az ellenfél.

Surcouf megárkézőse Isle de France-ra nem maradt ászreváten: a hivatalos szervek és a lakosság nagy lelkesedéssel fogadták, a kalkuttai brit biztos-társ Ájrsasáigok pedig megduplázták a fejére kázzátt várdá-ját, ami Á-gy elárté az érápiájt (lak vagy lakh: dálájszai mártákegység, 100 000-et jelent), azaz a 250 000 frankot. Szeptember 3.-án kihajó Bengália felől. Ezen az Átján az alábbi hajókat fogta el:

- Á Á Á szeptember 25: brit 12 Ájgyőő Trafalgar, 10 000 zsák rizzsel, 14 Ájgyőő Mangles, 11 000 zsák rizzsel
- Á Á Á szeptember 27: 12 Ájgyőő Admiral Applin, 9 500 zsák rizzsel
- Á Á Á október 1: 1 Ájgyőő Suzannah, 5 500 zsák rizzsel
- Á Á Á október 19: Success, fáruval rakott, legett
- Á Á Á október 30: 12 Ájgyőő Fortune, rakomány nálkáli, elsőlyyedt
- Á Á Á november 15: az indiai Macaulay
- Á Á Á december 18: brit 10 Ájgyőő Sir William Borrough
- Á Á Á december 30: portugál Oriente
- Á Á Á 1808 január 6: arab Jem lab Dim

A zsákmányolt hajókat Surcouf Isle de France-ra káldte, majd január 31.-én maga is visszatért. Surcouf átadta a Revenant parancsnokságot az első tisztjének, Joseph Potier-nek, aki egy rövid utat a Portugál Kelet Indiai Társaság 34 éves Conceição de San Antonio nevű hajójával tért vissza, amelyet egy másik harc során foglalt 1808. július 4.-én Isle de France kormányzója, Decaen tábornok elrekvírta a Revenant-ot, átnevezte Ióna-nak és kinevezte parancsnoknak Morice hadnagyot, az első tiszt pedig Albin Roussin tengerész hadnagy lett. Surcouf kemény vitába keveredett Decaen-nel, de végül kénytelen volt lemondani a hajóról. Valószínűleg megvásárolta a Sémillante-ot, amelyet átnevezett Charles-ra és ezen tért vissza Saint-Malo-ba 1809. február 4.-én.

Késői évei

1809-től Surcouf ázletemberként működött tovább mint hajótulajdonos, és számos corsaire hajót szerelt fel: Auguste, Dorade, Biscayenne, Adolphe, és utolsákként a Renard. A britek elfogták az újsszes, a La Manche csatornára káldott corsaire hajóját, kivéve a 14 éves Renard kuttert, ez 1813. szeptember 9.-én legyázte a HMS Alphe-t, egy 10 darab 18 fontos karronddal rendelkező szónert, amelyik a csata során felrobbant. 1814. januárjában Surcouf-ot ezredesnek nevezték ki a Saint-Malo-i Nemzeti Gárdában. A ézszej Napé (Bonaparte visszatérése Elba szigetére) alatt Surcouf a Légő vezéreként szolgált és fenntartotta a rendet. A Waterloo-i csata lemondott és kereskedő lett, felszerelt 19 kereskedő hajót és Terre-Neuve-vel (Ásfoundland) kereskedett.

Robert Surcouf 1827. július 8.-án hunyt el életének 54. évében, katonai tiszteletadással temették el Saint-Malo temetőjében. A remléken egy földgömb található az Indiai óceán tőrségével és egy horgony, sárfelirata (nyersfordításban):

éEgy hős tengerész bevégezte pályafutását,
 Ártákre nyugszik sárjában
 A tengerészeket megfosztották apjuktól
 A szerencsétlenek elvesztették barátságukat

A francia Haditengerészet eddig itt hajót hvtak Surcouf-nak eme nagy tengerész emlékére: egy futórgázást (avisó), egy páncélozott cirkáló, egy tengeralattjáró cirkáló (a maga idejében a legnagyobb tengeralattjáró volt), egy konvojok-sárá romboló, jelenleg pedig egy lopakodó fregatt (vagy cirkáló?) viseli a Surcouf nevet.

Á

Források:

Marjai Imre: Nagy kalózkönyv
 Horia Matei: vezredek kalózkönyv
<http://www.merriam-webster.com/dictionary>
http://en.wikipedia.org/wiki/Robert_Surcouf